

Danse i Amerika.

Nogle Bemærkninger til 8. og 9. Hæfte af P. S. Sig.

II Lauritz Rhod og Kjeld Jensen Slagelse.

1) Angaaende den første af disse er at bemærke, at han er, siger Wi-berg i sin Præstehistorie (III, 530), født i Helsingør og Søn af Wood- mand L. Christensen Rhod. Faderen, der var fra Jylland, er befendt som Oerjætter af Filip Nikolaj „Theoria vika æterna“ (København, 1632). Familia- naonet er Rhod (Rhod), hvoraf Rhodius*) kun er den latiniserede Form. Angaaende Sønnens mel- lemste Navn, da maas det være Lar- sen eller Lauridsen. Da han 1651 indskrives som Student ved Køben- havnsuniversitet — han havde gaaet i Skole i Helsingør — nævnes han Laurentius Rhodius. (Se Virket- Smith: Københavns Universitets Matrifel I, Side 232.) Paa samme Maade nævnes han, da han i 1680 blev Magister (se Smith II, 99).

2) Det er antagelig samme Per- son, der i 1656 bliver udnævnt til Skibes Præst „ad insulam Tobagen- sem in America“, skønt hans Navn der gives som Lauritz Andersen Rhodius. (Kirkehistoriske Samlinger, 3. Række, 5. Bind, Side 350.) — Naar Pastor Andersen (Side 375) siger herom: „Svilke tobaksdyrkende Her det var siges dog ikke“ osv., saa beror dette paa en Misforstaaelse, som endog har forledet ham til den Antagelse, at Pastor Rhod muligvis har været i Ny-Amsterdam. Betegnelsen siger med al ønskelig Tydelighed, hvor han skulde hen. Tabago eller Tobago er en Ø i Vest- indien, nord for Trinidad, der op- dagedes af Columbus i 1498, og er særlig bekendt for sine Figen, Oranger, og Granatæbler. Om det derfor med Rette kan siges — med Pastor Andersen — „den anden danske Præst i Amerika bliver da Pastor Lauritz Andersen Rhodius“ — lader jeg staa uafgjort; thi de Nitter, jeg kender, giver ikke Ret til mere.

3) Om Kjeld Jensen Slagelse, har Pastor A. meddelt den kostelige Skontrakt, som han i København d. 8. Juni 1665 gjorde med Eric Nels- son Smed, som stod i Begreb med at affejle til St. Thomas med Koloni- ster fra Danmark (Side 385). Forud for denne Begivenhed lig- ger en lang Historie, der beviser, hvad en sagtyndig Mand har sagt om de danske Skibspræster, „at vi altsor ofte (i dem) har Mennesker for os, der havde ført et forfæjlet Liv, og som ikke havde kunnet opnaa nogen anden Stilling i Samfundet. Felt- eller Skibspræst kunde enhver Studiosus blive, selv om alle andre Dunde var tillukkede for ham“ (S. D. Bind: „Chr. 4de og hans Mænd“ — Side 415). Jeg skal her give et kort Omrids af Kjeld Jensen Sla- gelses Historie for 1665. — Kun skal jeg bemærke, at medens Pastor Andersen angiver Aaret 1665, har en anden Kilde Aaret 1667. Det hedder nemlig: „Sr. Kjeld Jensen Slagelse til Vestindien af Hans Kongl. Magt. 7. Juni 1667“ (Kirkehist. Samlinger, 3. Række, 5. Bind, Side 350).

*) „Rhodius“ har jeg ikke fundet som hans Navn noget Steds før hos Andersen.

Frit Følkalender for 1910. For at introducere vor nye Folkalender til vorernde Læser af dette Blad vil vi lade os lade frit Følkalender for 1910, derom De indsender Navn og Adresse paa 10 eller flere Bømer, der er indsendt i gode Bøger. J. V. LEACHMAN & SON. - Minneapolis, Minn.

For SIKKERHED, Hurtighed og Hysge TAG DEN GAMLE PAALIDELIGE CUNARD LINE Alle Rekorder slaet 4 Dage 10 Tim. 51 Min. KORT TID TIL SKANDINAVIEN Dobbelt Skruer, Tre Skruer og Fire Skruer Dampskibe. Sikkert, Hurtigste, Eleganteste i Verden. LUSITANIA, MAURETANIA CARMANIA, CARONIA CAMPANIA IVERNIA, SAXONIA UNDER BYGNING FRANCONIA (Dobbelt Skruer) 18,000 Ton. De CUNARD STEAMSHIP CO., Ltd., 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, 114, 116, 118, 120, 122, 124, 126, 128, 130, 132, 134, 136, 138, 140, 142, 144, 146, 148, 150, 152, 154, 156, 158, 160, 162, 164, 166, 168, 170, 172, 174, 176, 178, 180, 182, 184, 186, 188, 190, 192, 194, 196, 198, 200.

4) Kjeld Jensen var født i Sla- gelse og gif i Latinfolke i denne sin Fødested. I 1647 indskrives han som Student ved Københavns Universitet under Navnet Christianus Jani Slageliosianus. I 1652 træffer vi Kjeld Jensen som Huslærer hos Pas- tor Lauritz Oluffsen Agendorph i Nørre- Mølle paa Falster. Her kom han ind i en vidtløftig Sag, der nær havde faaet en daarlig Ende. Sagen var den, at man i Nørre-Mølle paa Falster skulde have en ny Præst, og Kjeld Jensen havde Lykt til Embedet, men der var to Kandidater paa Lis- ten før ham, og den ene af disse, Hans Stephensen, skulde holde sin Prøveprædiken for Menigheden 14. Søndag efter Trinitatis 1652. Kjeld Jensen henvendte sig til Præsten og fik Tilfagn om at give Møde i Mø- lles Kirke 14. Søndag e. Tr. og i Tilfælde, at Hans Stephensen ikke blev valgt, skulde Præsten bestemme en Søndag, da Kjeld Jensen kunde prædike for Menigheden. Dagen kom, Kjeld Jensen gav Møde i Mølle Kirke, men da Degnen sang det sidste Vers af Salmen: „Nu bede vi den Selligaand“, sprang Kjeld Jen- sen ud af sin Stol, gif op paa Præ- dikeskolen forbi Hans Stephe- nsen, og holdt, hedder det „en smuk og lang Prædiken“.

5) Da Kjeld Jensen var færdig, stod Provsten frem paa Kirkeplads og spurte, hvem der havde givet Jensen Lov til at prædike. Kjeld Jensen svarede: „Det haaber jeg selv gjort“. Hertil svarede Provsten: „Det lyver Du som ingen erlig Kar, og Du skal det Død aldrig berøse“. Hen- vendt til Menigheden sagde Pr.: „I godt Folk, lader Eder ikke forrage af denne næsvisse og dumdriftige Kom- pans Driftighed, men fortøver i Kir- ken og giver Lyd igen; thi den Per- son, som er forordnet at prædike i Dag, han skal nu gaa op at prædi- ke“. Nu løb Kjeld Jensen ud af Kir- ken, men S. Stephensen prædikede og blev kaldet af Menigheden til dens Præst.

Men dermed var Sagen ikke endt for Kjeld Jensens Bedkommende. Der blev nedsat en Provsteret og Vidner afhørt. — Det værdie for Kjeld Jensen var, at Degnen i Nør- re-Mølle, Jens Pederen Casstrup, vidnede at Kjeld Jensen havde talt med ham om at blive Præst i Mø- lle og truet med, at han vilde træ- ge sig op paa Prædikeskolen den Dag, der skulde holdes Prøveprædiken, og han skulde være Mand for, at der ikke blev nogen Præst valgt den Dag. Og da Degnen advarede ham, at han vilde komme ilde fra det, svarede Kjeld: „No, jeg har før set saadant et Fuds“. Kjeld Jensen svarede med Udflugter, at han ikke havde hørt, hvad Provsten havde sagt osv. Det vil sige: da han var for Provsteret.

6) Fra Provsteretten gif Sagen til Konfistoriet i København, hvor Biskops, Laurids Jacobien Hindsholm optraadte som Klager og endte sin korte Fremstilling af Kjeld Jensens Færd med at sige: „hvormed han da haaber lade se, at han maa være af et usorkammet Gemt, som ringe agter Guds Være, ringe det høje og hellige Sted, Prædikesko- len, ringe Menigheden at forarge, og ringe et lovligt Kald, som ikke i saa Maade skal søges“. Vilpen ber- der derfor, at man „ved Retten til- bærigen vilde lade ham straffe, an- dre til Eksempel og Afstr“.

Nu kneb det for den gode Kjeld Jensen. Han reddede sig imidlertid ved, at han havde indstævnet Provs- ten for Falsters Landsting, saa Sa- gen ikke nu kunde paafendes af Kon- fistoriet. Og da man forlangte af ham, at han skulde overgive sin Attestation og Dimission til Konfistoriet, til Sa- gen var paafendt, erklærede han, at vedkommende Papirer havde han paa- pantfat hos Provsten i Jungsboveb, — ganske sikkert et Procuratorfæb. Alligevel slap Konfistoriet ham ikke, før han lovede „ikke nogen Prædi- kestol at bestige eller nogen Prædiken at gøre før Sagens endelige Ud- gang“.

Denne kender man ikke, kun ved man, at Kjeld Jensen affandt sig no- get Præstefald i Danmark. (Se Kir- kehistoriske Samlinger 7. Bind, Si- de 667—76.)

7) Hvad Kjeld Jensen tog sig for fra 16. April 1653, da han gav Konfistoriet ovennævnte Afstr, til 28. Maj 1665, da Sjællands Biskop fik Befaling at ordinere ham til Præst

paa St. Thomas i Vestindien, ved vi ikke. Han forlod Danmark med den fra Svenskekrigen befendte Skaper- kaptajn Erik Nielsen Smidt og skal være naaet til St. Thomas. Hvorle- des han kom hjem derfra, ved vi hel- ler ikke, men i 1670 udgav han i København en Bog: „God Gavn, en livsalig Vejviser ved tvende fikre Piloter: Ordet og Bynnen for alle Søfarende til en god Gavn“ (Kirkeh. Saml. 4. Række, 4. Bind, Side 555). Titlen paa Bogen opgives noget for- stellig, Worm siger, at den udfom i 1669. Men i København gjordes Kjeld Jensen nu et Bekendtskab, som skul- de faa stor Betydning for ham i Fremtiden. Herom skal følgende meddeles. Waasse var Bekendtskabet allerede i Vestindien.

8) Jørgen Jørgen Dyppe var født i Helsingør 25. Febr. 1638, hvor hans Fader var Vager. Vidnet i 1654 gif han med et Skib, som 11 Mand i Helsingør havde udrulet, til Vestindien, hvor han opholdt sig til 1665, da han kom tilbage til Europa. Her udgav han i København i 1670 et lille Skrift „Fire Spare- timers Fruiter“. I denne Bog fand- tes et Udsagn om Kjeld Jensen Slagelse. Da nu det dansk-vestindiske Kompagni dannedes i 1671, blev Jørgen Jørgen valgt til Guvernør paa St. Thomas, og Kjeld Jensen blev valgt til Koloniens Præst. Med Skibet „Zeis“ forlod Jørgen Jør- gen og Kjeld Jensen København 20. Oktober 1671 for at gaa til Vestin- dien. Imidlertid naaede Kjeld Jen- sen aldrig til Vestindien mere. Han døde paa Atlanterhavet den 25. April 1672. „Zeis“ naaede St. Thomas 26. Maj 1672 og tog Den i Besid- delse i den danske Konges Navn. (Personalt. Tidsskr. 2. Række, 6. Bind, Side 28.)

Pastor Andersen siger: „Kjeld dø- de allerede før 14. Juni (ca. 1672)“ (Side 385).

Dette, som i og for sig er sandt nok, er alligevel misvisende; thi da Skibet, han var med, landede paa St. Thomas den 26. Maj, skulde man jo mene, at Kjeld Jensen kom i Land, medens Sandheden er, at han fandt sin Grav i Atlanterhavet, alt- saa benved 20 Aar efter at han sjal sig op paa Prædikeskolen i Nørre- Mølle. —

For Næsten sandt ogsaa Jørgen Jørgen, den første danske Guvernør paa St. Thomas, sin Grav i At- lanterhavet, idet han blev kastet over- bord af Besætningen i 1683 paa Vejen til Vestindien. Men at forføl- ge denne Ophælgelige Historie, der end- te med Ophavsmandens Senrettel- se, Nadrækning osv. i København, vilde her føre for langt.

III Mogens og Vorbasse m. m.

1) Angaaende Mogens, den af den lutheriske Kirke haade i Vestindien og her i Landet højt fortjente Mand, har jeg kun lidt at tilføje, hvad Pas- tor Andersen har skrevet om ham. Derfor kun et Par Bemærkninger.

At han har overfart Peter Sakarias Rafsovs „Den rene og uforfalskede evangeliske Religions- Ar- tikel“ paa Engelsk, fortæller alle- rede Jens Worms i sit Forfatter-Refli- kon (II, Side 110): „Er overfart paa Engelsk af Joch. Welch, Mo- gens. New York 1754, 4to.“ Dernæst skal jeg anføre, at Sr. Fr. Krarup, fra hvis Haand man har flere udmærkede Oplysninger angaaende de danske Kolonier, paa- staar, at Mogenss Familjens oprinde- lige Navn er Mogenssen. (Se Personalt. Tidsskrift II, 3. Bind, Side 131.)

Om denne Paastand er rigtig, tør jeg ikke have nogen Mening om.

2) Da Mogens Overfart af nævnte Bog paa Engelsk er saa stærkt fremhævet, burde det maasse ogsaa nævnes, at en Bog af den Mand, ef- ter hvem Staten Pennsylvania har sit Navn, er overfart paa Dansk, rig- tigt nok af en Nordmand. Men, som befendt, var alle Nordmænd dengang Danske, til Møde herom deres Efter- kommere endnu taler det danske Sprog. William Penn er For- fatter bl. a. til en Traktat „The Key“, som er en Forklaring af de for Svæterne iæregne Værdomme. Denne Bog er overfart paa Dansk af Christopher Meidel, der i sin Tid forsøgte sig som Præst i den danske Menighed i London. Han kaldte sin Bog, som udfom paa Dansk i Kon-

don 1707 „B. Venns Iden Nøgel til at aabne Vejen.“ (Se Jens Worms Reflikon II, 32). — Meidel forsøgte allerede før 1708 at staafe Svæternes Være Indgang i sit Fæ- dredland Norge, ligesom Bert Søren- sen før ham. Herom siger Pontopp- dan i sine Annales (I, 59) „Anno 1687 vilde Bert Sørensen, og 1695 Christopher Meidel staafe deres Svæ- terkiske Prinsipper Indgang i Norge ved at udbrede en Del fra Engelsk paa Dansk oversatte Bøger, men ud- rettede intet andet dermed end at de- res Bøger blev konfiskeret.“

3) Angaaende min ferlige Lands- mand, Peter Vorbasse — vi stam- mer fra samme Sogn i Ribe Amt — giver Pastor Andersen den noget mærkelige Oplysning (Side 406), at han arbejdede i 15 Aar uden Beta- ling. — Det vil vel sige, at han arbejdede som Medlem af den Me- nighed, han havde sluttet sig til, som saa mange andre af sine Landsmænd. Det er mig ikke befendt, at Brødre- menigheden dengang betalte sine Medlemmer særskilt for deres Ar- bejde. De arbejdede som Menighed og delte med hverandre som faadan, Føde og Klæder, Hus og Hjem, ondt og godt, Peter Vorbasse ikke mere og ikke mindre end de andre Med- lemmer.

4) Angaaende den reformerte Præst John P. Knox, A Historical Account of St. Thomas, W. J. (N. York 1852), som Pastor An- dersen nævner flere Gange og kal- der en udmærket Bog, skal jeg kun bemærke, at af denne Bog findes der en forrigeret Oversættelse paa Dansk i Bernhard v. Petersen: „En historisk Beretning om de dansk-vestindiske Zer, St. Croix, St. Thomas og St. Jøse (København 1855), 284 Sider i 8vo (Knox Bog—271, S. ca. 800).“

Peter Jensen i Fortalen: „endelig har jeg været i Stand til at udfylde, rette og forbedre Knox's Bog i flere Henseender“. Og han tilføjer: „Vel indrømmer jeg, at Værket endnu la- der meget tilbage at ønske o. s. v.“ — Han har altsaa ikke anset Knox's Bog for saa lærlig udmærket. —

Da min Tid ikke tillader mig at fortsætte, skal jeg afslutte disse spredte Bemærkninger med det Ønske, at de, som skriver Historie, vilde være en Smule forfigtig med deres Paastand, Slutninger — og Tilæg- sord, hvilket hverken vilde skade dem selv eller deres Arbejde.

Blair, i Juleferien 1909.

Mit Spørgsmaal om igen.

Først hjertelig Tak til Præsterne A. W. Andersen og J. Scott. Til Andersen vil jeg sige, at ved Bibel- tro fortaar jeg al Forkyndelse, som ikke fuldt ud har den Apostoliske Troesbekendelse til Grundvold. Troen har saaledes været overantordet de Hellige samtids med Daaben. De mange Slags Bibeltr, som fortynde- des, har det ikke Troens Ord til Grundvold. Mange Kristne har saa- ledes ingen Brug for Herrens Kæd- fart til Dødsriget; men vi kan ikke undvære dette Kæd. Kan nedfor for at skabe os et Paradis, hvor vi kan hvile i Fred til vor Opstandelses Ti- me. Andre tror ikke, at Herren op- stod i det dødsriget, han døde i, men i et aandeligt Legeme. Men vi elsker og glædes ved Saabet til Kædets Op- standelse og dets evige Liv. Herren ved, hvor han kan finde vor Sæl. Saa uden det Troens Ord fuldt ud i Kirkefolket udfat for at spalte i mange Samfund og fare vild i Bibe- len. Men hvorledes kan troende, gudfrugtige og lærde Mænd fare vild i Oerfættelse af Bibelens Ord om Naderens Indstiftelse, derom det er rigtig klart og uomtvisteligt? For os er Herrens Kæd og Blod til- ligemed Bøn og Anger den stærkeste Rodgift imod Syndens Magt i os og Dødens over os. Herren vilde ikke, at vi skulde leve paa det uvisse, men have et bestemt Sted for Ræ- ring til Livsophold, og hvor Alter- gang aftager i Menigheder og Sam- fund, der gaar Kristendommen i Stampe og bøl langsomt bort. Men faa mit Spørgsmaal: Er Bønnens og Vi- belens Brug nok haade til Gensjælfse og Levskraft? Mit Svær er: Nej, en Forfyndelse om Bønnens og Vi- belens Brug alene kan fremkalde Vækkelse og Omvendelse til Gens- jælfse; men det Kristendommen, som saaledes kaldes frem, bærer sig selv

get Frukt. De danske Kirkefolk, som blev paavirket af Mr. Moody's Præ- dikaner og Skrifter, blev ikke meget for Arbejdet i den danske Kirke. No- gle forlod os, skønt vi nødigt vilde undvære dem. Og hvad fandt de saa, som vi ikke har. Jeg kender en Del af Moody's Skrifter. Hvad Le- vekraft og Livsophlysning angaar, da taaler de ingen Sammenligning med den bedste Litteratur, vi har fra det grundtvigske og Indre-Missions Kir- keliv. Men er der Gensjælfse uden Daaben? Ja sikkert. Vor Herre er god imod alle, som paakalder ham af Trang og i Sandhed. Men han vil ikke, at vi skal leve bort Kristend- i Ansigtelse og Tvivl, som paa det uvisse Derfor har han givet os Daaben med Vagten Ord at leve paa og vide, hvor og naar vi blev gendøbt. Ja, der er stor Forskel paa at leve alene paa Bibelordet uden Troen paa Vagten Ord fra Daabens Time. Mange, endog saa Præster, lever paa Bibelens Ord alene, men det er hverken lutherisk eller apostolisk Kristendommen. Til min Ven Pastor Scott: Ja, vi trænger til Missionærer, men mest ud af Arbejdsfolket Klasse iblandt Arbejdsfolket. Og jeg tror, at vi faar dem, men ikke før al Daags- arbejde for Løn er affattet. Den Klasse er nu saaledes bunden i For- eningsdaaben med Prøveprøgsma- let, at Nøster fra Evigheden vanske- lig finder Gennemgang. Kun Fri- gørelse kan have den Klasse. Hverken Bønge eller Barmhjertighedsgerning kan have dem. Det sker kun med enkelte iblandt dem. Evangeliet fin- der bedre Gennemgang hos frigtroede og hos troelbundne Mennesker. En kærlig Hilsen til Pastor Scott. Et lykkeligt Nytår for Dem med Naadens Velgjørelse i Deres Gerning. Det glæder os at læse i „Danferen“, at Deres Arbejde bæ- rer Frukt til Velgjørelse. Præsteger- ning her i Landet kræver nok meget af Taalmodighed. Men ved at lære og øve det bliver vi selv lykkelige.

Peter Terkelsen.

En gennemført kristelig Opdragelse.

Naar dette Spørgsmaal mere stærkt end nogen Sinde optager mit Sind og min Tanke, saa er det af den simple Grund, at jeg selv har Børn, som jeg snart maa sende i en eller anden Skole. I Almindeligh- ed bliver dette Spørgsmaal jo meget let afgjort derved, at man simp- lighen sender sine Børn til den nær- meste „common school“. Men det stærker mig i Hjertet at tænke paa, at jeg ikke har nogen bedre at sende dem til, thi selv har jeg kendt noget bedre. Selv gif jeg som Barn i en grundtvigskristelig, som til Trods for alle Mangler gav mig noget saa rigt og velgjort, som absolut ikke kan faas i vore religionsløse Sko- ler, og jeg har selv prøvet at holde Skole baade med og uden Religion. Og jeg er overbevist om, at den Dag, vort Kirkesamfund begynder at oprette Menigheds-skoler, da begynder det med det samme paa den Del af vort Missionsarbejde, som vil bære den rigeste og skønneste Frukt. Men vort Samfund fortaar endnu ikke Sagens Størhed og vældige Betyd- ning; thi hvis det gjorde det, vilde det gennemføre Sagen. Altid hører man den Paastand: „Vi magter det ikke“; men den Paastand er ikke sand i anden Forstand end den af mig ovennævnte Grund: Man for- staar ikke Sagens Betyd- ning.

Det er naturligt, at vort Mis- sionsarbejde herovre maatte begynde med Prædiken for de voksne. Det er ogsaa naturligt, at denne Prædiken maatte antage en vækkende Karak- ter, thi det var ikke Hedninger, man henvendte sig til, men det var døds- søvede Kristne. Men en Ting er at begynde ret, og en anden er det at blive staaende ved Begyndelsen i 30 a 40 Aar. Paa Hedninge- marken gør man ikke det; der opret- ter man Skoler, saa snart man kan. Vi gør det samme blandt Indianer- ne i Oklahoma. Men medens vi, og det med Rette, holder kristne Skoler for Hedningebørnene, saa sender vi, og det i høj Grad med Urette, vore egne kristne Børn til hedenke Skoler. Hvor inkomfekt! — Men hvad regner du da Søndagskole, Lær-

Frit sendes on Pakke med 30 elegante Prospekt Postkort fra de skandinaviske Lande og Amerika samt Jule- og Nytårskort, og vor elegante Lomme- og Noteringskalender for 1910 med Almanak og Noterings- bog for hver Dag i Aaret, samt fuld- stændigt Atlas over de Forenede Stater og den øvrige Verden. Alt dette til en Udsalgpris af 85c sendes frit til enhver, der inden 30 Dage sender os 50c for et af de følgende Blade for et Aar: III. Familie-Journal udkommer hver Maaned i stort 16- sidigt Format og indeholder større og mindre Fortællinger, Noveller, Digte, Biografier, gode Raad for Hus og Hjem, Anekdoter osv. osv. „Ude og Hjemme“ Illustreret Familieblad, udkommer hver Maaned og indeholder nyttige og underholdende Fortællinger, Skitser og Digte af de bedste Forfattere samt belærende Artikler af al- men Interesse for Hus og Hjem. SKANDINAVISK FARMER - JOURNAL Et Blad for Farmen, Hus og Hjem. Udgaar hver Maaned, 16 Sider, 64 Spalter, i stort Format. For \$1.00 sendes alle 3 Blade et Aar samt 50 Prospekt Postkort og vor elegante Lomme- og Noteringskalender. For 50c faas saaledes Handelsver- dier for \$1.35 og for \$1 Værdi for \$2.75. Benyt dette størstedes Tilbud og ind- sendt snarest Bestilling, da vort Oplag af Lomme- og Noteringskalender er Prænumera af ovennævnte Blade sendes frit paa Forlangende. Beløb kan sendes i Money Order eller Pri- vaterkæde. Til Canada og Europa be- regnes 12c mere for hvert Blad. En- hver der sender os 10 Navne og Adres- ser paa Landomstær faar et af Bladene efter eget Valg frit i 3 Maaned.

Our Homes and Our Children

is the title of a new book fresh from the press of LUTHERAN PUBLISH- ING HOUSE, Decorah, Ia. It is a series of lectures by O. KLYKKEN delivered in 1904 before the faculty and student body of the school „Fredly“ in Strigden, Norway, and translated by Peter Strømme. The lectures treat the vastly im- portant subject matter thoroughly and well under 10 general heads, of which we shall name the following: Home, home! sweet, sweet home! How do we secure a happy home? How do we train our children in the fear of God, in obedience, in truthfulness, in moral purity? The beauty of a pure young life. The translation is admirable, the style lucid and pure. The present edition is a handsome volume in cloth and gold, 232 pages 12 mo. Al- together it is a very desirable vol- ume at the modest price of 75 cents. Order through DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, BLAIR, NEBR.

dagskole og Feriefkole for? vil no- gen spørge. — Kæd Ven, jeg skal sige dig med et Ord, hvad jeg regner disse for: Rødhjælpe. Jeg forsætter ikke Nødhjælpen; thi den er under alle Omstændigheder bedre end ingen Hjælp. Men det er tillige noget, vi hurtigt muligt bur- de je til at ombytte med den bedst mulige Hjælp, ikke blot den, der er bedst i Nøjeblikket, men den, der er bedst i sig selv, i Levede kristne“ og at udbyde visse andre Kirkesamfund som „døde“. Ja, Livet er uægtelig en herlig Ting, og uden det er vi ingen- ting som Kristne. Men Liv er no- get mere end en Paastand og Snak; Livet er Kraft og en Udførelse af Kraft. Tænk paa Naalunds Vers: Den Mand er ikke stort bevendt, Som praler med sin Hjerne. — Det er jo kun den skrumpe Nød, Der rasler med sin Kærne. Oerfør dette paa kristeligt Liv, og overlad sig Naalen til Sætkerne. Det er deres Skæbne, som de ofte maa ride for at eksistere; men vi burde som Led af Reformationskirken for- staa noget bedre. Ellers vil det gaa saaledes, at mens vi rasler, vil de Samfund, vi kalder døds, udfolde den Kraft og volds den Vækt, vi mangler. Sandelig, jeg ønsker ikke at tale nedsettende eller lefdindigt om Kærighed til Livet, thi det var at sælde sin egen Dødsdom. Men jeg ønsker ved Guds Naade at tale forstandigt derom. Jeg vil ikke under- sige eller svække det Liv, som rører sig iblandt os, og som trods alle Mangler har baaret skønne og vel-